

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж уп 10/2014
12.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Лидије Ђукић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по жалби Ј.П.П. из Б., улица ..., изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда 3-Р4 П-2/14 од 05.11.2014. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, у нејавној седници већа одржаној дана 12.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Жалба се **ОДБИЈА**.

НАЛАЖЕ СЕ Прекршајном апелационом суду да врати Уставном суду уставну жалбу Ј.П.П. из Б., Уж 2043/14 ради одлучивања о истој.

Образложење

Ј.П.П. из Б. је дана 06.03.2014. године поднела уставну жалбу Уставном суду ради повреде права на суђење у разумном року у којој је навела да је прекршајни поступак вођен против предлагача од стране прекршајног органа Одељења за вођење прекршајног поступка у Београду П бр. 7.142-18269/10 и да је наступила застарелост прекршајног гоњења, а није донето решење о обустави поступка иако је предлагач то поднеском у два наврата захтевао. Како због непоступања надлежног органа предлагач трпи нематеријалну штету поднела је захтев да Уставни суд констатује повреду права на које је у жалби указала, наложи органу управе да обустави прекршајни поступак у означеном предмету и досуди јој накнаду нематеријалне штете у износу од 200.000,00 динара.

Уставни суд Србије је актом 3 Р4 П.бр. 2/14 од 28.11.2014. године уступио на надлежност Прекршајном апелационом суду наведени предмет.

Решењем 3-Р4 П-2/14 од 05.11.2014. године Прекршајни апелациони суд је одбацио захтев предлагача Ј.П.П. из Б. за заштиту права на суђење у разумном року поднет у предмету Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе за град Београд Уп бр. 7-142-18269/10 јер решавање по предлогу не спада у судску надлежност.

На решење Прекршајног апелационог суда 3-Р4 П-2/14 од 05.11.2014. године Ј.П.П. из Б. је изјавила жалбу Врховном касационом суду у којој је навела да је Прекршајни апелациони суд морао да одлучи о захтеву предлагача мериторно било да усвоји захтев или да га одбије или пак да изазове сукоб

надлежности о коме одлучује Врховни касациони суд. Даље наводи да се Прекршајни апелациони суд у образложењу решења позива на примену Закона о парничном поступку, који није могуће примењивати у прекршајном поступку који је саставни део казненог права већ се евентуално може супсидијерно примењивати Кривични законик. Предлаже да Врховни касациони суд одлучи о сукобу надлежности између Уставног суда Србије и Прекршајног апелационог суда.

Одлучујући о жалби подносиоца на основу одредбе члана 8б став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова, у ставу 1, је прописано да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду да поднесе захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Одредбом става 2. истог члана Закона је прописано да се захтевом из става 1. овог члана може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 8б истог закона је, у ставу 1, прописано да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може да одреди примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и да одреди рок у коме ће нижи суд да оконча поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 170. Устава Републике Србије је прописано да се уставна жалба може изјавити против појединачних аката или радњи државних органа или организација којим су поверена јавна овлашћења, а којима се утврђују и ускраћују људска и мањинска права и слободе зајемчене Уставом, ако су исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту.

Врховни касациони суд налази да је правилно решењем Прекршајног апелационог суда од 05.11.2014. године одбачен захтев предлагача Ј.П.П. из Б. за заштиту права на суђење у разумном року, јер поступак у вези кога се заштита тражи ни у једном свом делу није вођен пред судом да би имао обележје судског поступка из члана 8а став 1. Закона о уређењу судова, већ пред Министарством унутрашњих послова као државним органом. Наведена законска одредба не пружа странкама које сматрају да им је повређено право на суђење у разумном року заштиту у поступцима пред другим државним органима тако да је за пружање ове заштите, према цитираној одредби члана 170. Устава Републике Србије надлежан Уставни суд.

Неосновани су наводи жалбе којима се указује да Прекршајни апелациони суд у ожалбеном решењу није могао примењивати одредбе Закона о парничном поступку обзиром да се ради о прекршајном поступку и налази да су исти неосновани јер је Прекршајни апелациони суд одлучивао по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року а одредбама члана 8в Закона о уређењу судова је прописано да се на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаду за повреду права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак. У ванпарничном поступку се сходно примењују одредбе Закона о парничном

поступку ако овим или другим законом није другачије одређено (члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку).

Поступајући у границама своје надлежности Прекршајни апелациони суд је решењем одбацио захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, па је Врховни касациони суд одлучујући о жалби на одлуку Прекршајног апелационог суда одлучио да се после потврђивања ове одлуке предмет врати Уставном суду ради одлучивања о уставној жалби која се односи на накнаду материјалне штете због повреде права на одлучивање у разумном року пред Министарством унутрашњих послова као државном органу.

Са изнетог, поступајући на основу одредбе члана 86 став 3. Закона о уређењу судова, члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 12.12.2014. године, Рж уп 10/2014

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,
Олга Ђуричић,с.р.